

объхми сирѣчь убѣдили: „че доро не се изгонятъ гръцкитѣ Владици изъ Българія, не възстаніе, но никакво народно движеніе не може стана.“ — Но какъ това трѣба да се изврши?? — „Трѣба да се дѣйствова предъ турското Правителство тѣй остроумно, и по единъ такъвъ дипломатически начинъ, за дано да може то нѣкакъ да се убѣди, и да сждѣйствова: „за да се изгонятъ гръцкитѣ Владици изъ Българія.“ — Но какъ трѣбаше да се дѣйствова? когато ніе и всичкитѣ благоразумни хора знаяхми: „че освобожденіето на Българія отъ духовното робство подъ гръц. Патриаршія, е много тѣсно сплѣтено съ освобожденіето ѿ отъ свѣтското робство подъ Турската власть.“ —

Г Л А В А XXXI

Явна и открита борба срещу мѣстнія гръцки Владика, и въобще срещу гръцк. Патриаршія начената въ Търново кѣмъ края на 1856 год. —

Въ такивато едни мъчни и тежки обстоятелственни времена, и по совѣтитѣ на нѣкои Представители на чужди Държави въ Букурещъ, ніе се рѣшихми да напуснимъ Влашко и да додимъ да живѣемъ въ Българія за да се трудимъ, до колкото ще да ни бѣди възможно, и съ най-голѣмитѣ пожертвованія да придобиемъ, поне до нѣйдѣ довѣріето на турското Правителство, и тогава да го разновиднимъ образомъ молимъ: за да ни спомогни въ избавленіето ни отъ Администраціята на гръцкото духовенство.“ — Предположено, рѣшено, и извршено.

Съобразно съ горѣупомянатото рѣшеніе, ніе и напуснахми Букурещъ презъ лѣтото на 1856 година; и по нѣкоя случайность додохми тукъ въ Търново, дѣто се и рѣшихми да останемъ да живѣемъ. — Съ голѣмо удивленіе впрочемъ се увѣрихми слѣдъ малко, че въ Черковитѣ се чете повечето гръцки, че въ класното училище се преподаватъ наукитѣ на гръцки языкъ, че въ домоветѣ на по-пкрвитѣ тогавашни Търновски